

**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U
ZAGREBU**

TUŽITELJ: **JOSIP ŠARKO**, OIB: 16879109041, Ulica Milivoja Matošeca 12, Zagreb, zastupan po punomoćniku Igoru Svilaru, odvjetniku u Zagrebu, Gredička 23,

TUŽENIK: **PETAR PRIPUZ** iz Zagreba, Pantovčak 254 A, OIB: 63124783188
SLOBODAN LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 84450092693
DARKO TUROPOLJAC iz Marije Bistrice, Selnice 11, OIB: 69040231876
MARIJA ĐONDIĆ iz Splita, Velebitska 20, OIB: 46390453661, nasljednica iza pok. NINA ĐONDIĆA iz Splita
IVAN BITANGA iz Zagreba, Vinogradska br.57, OIB: 11537306449

VPS: 12.901.271,80 kn

radi: ništetnosti

PODNEŠAK

e-komunikacija
punomoć u spisu

U rubriciranom predmetu tužitelj se obraća Naslovnom sudu nastavno na podnesak tuženika od 10.01.2025.god.

Tužitelj ističe kako se navedenim podneskom ponovno od strane tuženika nepotrebno opterećuje spis predmeta obzirom da su navodi izneseni u podnesku neutemeljeni i nesvršishodni za konačno rješenje predmetnog spora.

Tuženik ponovno izlaže kvazi argumente kojima pokušava oduzeti tužitelju legitimitet za podizanje predmetne tužbe čime zloupotrebljava procesne ovlasti i pokušava na nepošten način otkloniti odgovornost tuženika za nevaljane i fiktivne ugovore o zajmu.

Tuženik se niti jednom u toku postupka nije referirao na sam meritum i sadržajno otklonio razloge nevaljanosti spornih ugovora, već isključivo pokušava difamirati tužitelja i zloupotrebom procesnih ovlaštenja oštetiti poziciju tužitelja u ovom postupku.

Ponovno upiranje tuženika na navodno prijateljstvo tužitelja i tuženika Darka Turopoljca postaje zaista apsurdno, tužitelj je već više puta demantirao, a svakako navodima navedenim u svom posljednjem podnesku otklonio takav argument, pa nema razloga ponovno ponavljati iste navode o ovom zaista besmislenom argumentu tuženika.

Tužitelj naglašava da se u predmetnom postupku radi o primarnom pravnom putanju, radi čega je potrebno primijeniti čl. 322. st. 1. ZOO-a, kojim je propisano da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Odredbom čl. 250. st. 1. ZOO-a propisano je da kad je za sklapanje nekog ugovora potrebna privola treće osobe, ta privola može biti dana prije sklapanja ugovora, kao suglasnost, ili poslije njegova sklapanja, kao odobrenje, ako zakonom nije propisano što drugo, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da suglasnost, odnosno odobrenje moraju biti dani u obliku propisanom za ugovore za čije se sklapanje daju.

Odredbom čl. 275. st. 1. ZOO-a propisano je da kad je statutom, društvenim ugovorom ili pravilima pravne osobe određeno i u registru u kojemu se pravna osoba vodi upisano da njezin zastupnik može sklopiti određeni ugovor samo uz suglasnost nekog njezina tijela, suglasnost se može dati prethodno, istodobno ili naknadno, ako što drugo nije upisano u registar. Iz stavka 2. istog članka proizlazi da druga strana ima pravo pozvati pravnu osobu da se njezino ovlašteno tijelo u primjerenom roku očituje daje li suglasnost, pa ako to ono ne učini, smatrat će se da suglasnost nije dana, dok iz stavka 3. istog članka proizlazi da naknadna suglasnost ima povratni učinak ako drukčije nije ugovoreno, dok iz stavka 4. istog članka proizlazi da ako suglasnost nije dana, smatrat će se da ugovor nije sklopljen.

Kada suglasnost za sklapanje ugovora nije dana, smatra se da ugovor nije niti sklopljen.

Tužitelj ponovno ističe da je na spornim ugovorima nedostajao supotpis ovlaštenog zastupnika K. d.o.o. Josipa Šarka radi čega se radi o ugovorima koji nisu sklopljeni te kao takvi niti ne proizvode nikakav pravni učinak.

Navedeno predstavlja bit ovog spora i može se raspraviti unutar jednog ročišta, a ne paušalno navođenje potpuno neutemeljenih navoda od strane tuženika.

Vezano za navode tuženika kako predmetnu tužbu treba odbaciti jer da tužitelj nema pravnog interesa za njezino podnošenje, jer nije stranka navedenih ugovora, osim što se radi o vrlo prozirnoj i malicioznoj tezi koja tužitelju oduzima pravo na pravično suđenje, tužitelj ističe da upravo sporni ugovori njemu nanose direktnu i ogromnu financijsku štetu. Obzirom da su isti ugovori nepostojeći, tuženikova tražbina temeljem sklopljene cesije je isto tako nepostojeća te njegova ukupna tražbina koju potražuje u stečajnom postupku ima biti za iznos nepostojećeg ugovora o cesiji smanjena, što dovodi do povećanja potraživanja tužitelja kao vjerovnika te kao bivšeg člana društva u stečaju.

Stoga je nesporno da je tužitelj aktivno legitimiran, jer je bio član društva "Kumulus" d.o.o., a što je nedvojbeno činjenica.

S time u vezi tužitelj ističe da je u navedenom stečajnom postupku nad stečajnom masom iza KUMULUS d.o.o. Visoki trgovački sud RH donio drugostupanjsko rješenje poslovni broj Pž-4233/2024 od 23.12.2024.god. kojim je u cijelosti potvrdio navode tužitelja iznesene u ovom postupku, a posebice u t. 25. obrazloženja rješenja kojim je potvrdio osnovanost navoda i zahtjeva tužitelja u odnosu na fiktivnost spornih ugovora o zajmu.

Prilog: - rješenje poslovni broj Pž-4233/2024 od 23.12.2024.god.

Tuženik je svojim izjavama danim više puta u ovom postupku i sam priznao da tužitelj nije sudjelovao u sklapanju spornih ugovora, iako je njegov supotpis bio potreban da bi sklopljeni ugovor bio valjan.

Zaključno, tužitelj ističe da je nejasno zašto se punomoćnik tuženika obraća u ime P. Pripuza, budući da isti više nije stranka u ovom postupku, već je svoje fiktivno potraživanje prethodno prenio na Ines Ljubičić o čemu je Naslovni sud već obrazloženo obaviješten.

Slijedom svega navedenog, tužitelj ukazuje na nužnost nastavka predmetnog parničnog postupka i donošenje djelomične presude u ovom postupku, pa stoga

predlaže

da Naslovni sud donese djelomičnu presudu te dalje sukladno zakonu postupi.

U Zagrebu, 11.02.2025.god.

Tužitelj po punomoćniku: